

σπειράσθη τοσούτω ταχεῖα, ὥστε ἐδόθη λαμπρὰ ἀμοιβή εἰς τὸν ἐρευρέτην. Ἀδύνατον νὰ ἴδῃ τις τοὺς ἀναριθμητοὺς τροχοὺς καὶ κυλίνδρους αὐτῆς καὶ νὰ μὴ μείνῃ ἐκστατικός, τόσῳ πολὺπλοκος φαίνεται, ὅσῳ μάλιστα ἐνεργεῖ, καὶ διασκορπίζει πανταχόθεν καὶ ἀδιακόπως τὰ καλοσσηκία φύλλα τοῦ Χρόνου.

» Οἱ συντάκται τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς λαμβάνουσι ἀξιολογητάτους μισθοὺς. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς τακτικούς δίδεται μισθὸς σταθερὸς πεντακοσίων λιρῶν, (15 περίπου χιλιάδων δρ.) καὶ σύνταξις μετὰ δεκάστη ὑπηρεσίαν. Ἴδον εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς νέον τινα ἀπολαύοντα τῆς συντάξεώς του πρὸ τινῶν ἐτῶν, ἀλλὰ μὴ ἔχοντα ὄρεξιν νὰ τὴν ἐξαντλή ἀπρακτῶν ὄθεν ἐργάζεται εἰς τὰ γραφεῖα καὶ μεθωδοθεῖται. Ἀλλὰ καὶ ἄλλοι συντάκται λαμβάνουσιν ἀνά 150 λίρας (δρ. 4500 περίπου) χωρὶς διόλου νὰ ἐργάζωνται. Θεωροῦνται δὲ ὡς βοηθοὶ καὶ ὑπεράριθμοι, περιμένοντες νὰ κενωθῇ τις θέσις. Ὁφείλουσιν ὅμως νὰ παρευρίσκωνται καθ' ἐκάστην εἰς τὰ γραφεῖον τοῦ Χρόνου, διὰ νὰ γίνωνται ἐν ἀνάγκῃ χρήσιμοι. Πολλὰκις τὴν νόμιμα δικτάττονται νὰ ἀναχωρήσωσιν ἀμέτως εἰς τινα πόλιν, ὅπου εἶναι ἀνάγκη ἀνταποκριτοῦ. Αἱ ἀποστολαὶ αὗται ἀνταμείβονται πάντοτε πλουσιοπαρόχως. Ἡ ἐλλογὴ τούτων εἰς τὰς τάξεις τῶν συντακτῶν γίνεται κατ' ἀρχαιότητα· πρέπει δὲ νὰ τηρῶσι μεγίστην ἐχεμύθειαν. Οὐδεὶς ξένος εἰσέρχεται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς συντάξεως.

» Οὐδεὶς ἐπίσης γνωρίζει τοὺς συντάκτας τῶν κυρίων άρθρων· γνωστὸν μόνον ὅτι κατέχουσιν ἀνωτάτας θέσεις, καὶ ὅτι ἀμείβονται δαψιλῶς. Καὶ πολλὰ μὲν ἄρθρα ἀποδίδονται εἰς τὸν Θακεραὶ, ἄλλα δὲ εἰς τὸν Μακώλαι, κλ. »

ΑΓΓΕΛΙΑ

ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΠΑΝΔΩΡΑΣ.

— 0 —

Ἀποφασίσαντες νὰ ἐξακολουθήσωμεν καὶ κατὰ τὸ ἕκτον τοῦτο ἔτος τὴν ἐκδοσιν τῆς Πανδώρας, δὲν συσταλλόμεθα νὰ διαδηλώσωμεν ἐκ προσιμίων ὅτι θυσιάζομεν τὰ ἴδια συμφέροντα εἰς τὸ κοινὸν ὄφελος· διότι, κατὰ τὸ τέταρτον καὶ πέμπτον ἔτος, οὐχὶ μόνον εἰς τὰς πρώτας δαπάνας δὲν ἤρκεσαν αἱ εἰσπραχθεῖσαι συνδρομαί, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων, γλίσχωρων ὄντων καὶ μικρῶν, ἠναγκάσθημεν νὰ προκαταβάλωμεν. Ἀνεφέραμεν μόνον τὰς εἰσπραχθείσας συνδρομάς, διότι πολλοὶ μὲν οἱ προθύμως καὶ οἰκοθεν γινόμενοι συνδρομηταί, εὐάριθμοι δὲ οἱ ἀγαπῶντες νὰ ἀποτίωσι

τὸ ὄφλημα αὐτῶν, εἰ καὶ προτρεπόμενοι, καὶ παρακαλούμενοι, καὶ ἀποτόμως ἐνίστε, τὸ ὁμολογοῦμεν, λαμβάνοντες παρ' ἡμῶν τὴν ἐπενθυσίαν, ὅτι ὀφείλουσιν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν τιμὴν νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς ὑποχρεώσεις των. Ἡ δὲ ἀθέτησις τῶν ὑποχρεώσεων τούτων εἶναι τριπλῶς κατακριτέα· διότι καὶ ἑαυτοὺς ἀδικοῦσι γεννῶντες τὴν ὑποψίαν ὅτι οἱ περὶ τὰ μικρὰ εὐκόλως οὕτω καὶ οἰκαιοθελῶς ἀμαρτάνοντες, εὐκολώτερον καὶ ἀσμενέστερον ἐξολισθαίνουσι περὶ τὰ μεγάλα, καὶ ἡμᾶς ζημιούσι σφετεριζόμενοι τοὺς ἰδρωτάς καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν ἡμῶν, καὶ τὸ κοινὸν βλάπτουσι, ἀφαιροῦντες τοὺς πόρους, δι' ὧν ἠθέλομεν καταστήσει κοινωφελέστερον τὸ σύγγραμμα, βελτιοῦντες καὶ πλουτιζόντες τὴν ὕλην αὐτοῦ.

Εἰπόντες ἀδιστακτικῶς μετὰ πενταετῆ πείραν ὅτι ἡ Πανδώρα εἶναι κοινωφελής, δὲν δισταζόμεν καὶ νὰ προσθέσωμεν ὅτι οὔτε ἀσυντελής ὑπάρχει εἰς μόρφωσιν ἀγαθῆς δόξης περὶ Ἑλλάδος· πολλάκις ἐφημερίδες εὐρωπαϊκαί, καὶ ἰδίως ἡ τῶν Συζητήσεων, ἡ τοῦ Γαλλικοῦ Ἀθηναίου, ἡ Ἐφημερίς τῆς ἐν Γαλλίᾳ δημοσίας παιδείας ἡ Γαλλικὴ Illustration, τὸ ἀγγλικὸν Ἀθηναίον καὶ ἄλλαι, μετέφρασαν ἄρθρα τῆς Πανδώρας, ἢ καὶ μετ' ἐγκωμίων ἐμνημόνευσαν αὐτῆς. Ἡ δὲ τιμὴ αὐτῆ δὲν περιέρχεται εἰς τοὺς συντάκτας τῶν ἄρθρων τούτων, ἀλλ' εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐτήν. Οὕτω πως ἡ Πανδώρα τὸ εἰρηνικὸν καὶ ἀτάραχον, ἀλλ' ἀγέριστον τῶν γραμμῶν διχτρέχουσα στάδιον, δικαιούται νὰ καυχῆθῃ ὅτι ἀποδίδει τὸν κατὰ δύναμιν φόρον εἰς τὴν πατρίδα.

Ἐκφράζομεν δημοσίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς πάντας τοὺς διὰ τῆς προθύμου ἀποτίσεως τῆς συνδρομῆς αὐτῶν ὑποστηρίζοντας τὴν Πανδώραν, καὶ ἰδίως πρὸς δύο τῶν ἐν Λονδίνῳ καὶ Μαγκεστρίᾳ φιλομούσων ὁμογενῶν, οἵτινες καὶ δι' ἐκτάκτων συνεισφορῶν εὐηργέτησαν κατὰ τὸ λῆγον ἔτος αὐτήν.

Ἐκφράζομεν ἐπίσης δημοσίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τοὺς καθηγητάς τοῦ Πανεπιστημίου Κ.Κ. Κ. Κοντογόνην πρόταυν, Π. Καλλιγάν, Ἰ. Σοῦτσον καὶ Κ. Φρεαρίτην, καὶ πρὸς τοὺς Κ.Κ. Γ. Παπαδόπουλον, διευθυντὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐκπαιδευτηρίου, Ἰ. Δε-Κιγάλλαν, Θ. Καροῦσον ἐκ Κεφαλληνίας, Π. Λάμπρον ἐν Κερκύρα, Χ. Παρμενίδην ἐν Μαγκεστρίᾳ, καὶ πολλοὺς ἄλλους λογίους, προθύμως καὶ ἀφιλοκερδῶς πρρασχόντας τὴν διανοητικὴν αὐτῶν συνδρομὴν εἰς τὴν Πανδώραν.

Παρακαλοῦμεν δὲ καὶ τοὺς πρώτους καὶ

τούς δευτέρους, νὰ εξακολουθήσωσιν εὐεργετοῦντες αὐτήν, πεποιθήσιν ἔχοντες ὅτι εὐεργετοῦσαι τὴν ἰδίαν πατρίδα.

Ἐν Ἀθήναις,
τὴν 15 Μαρτίου, 1855.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ.

(Συνέχεια. Ἰδὲ φυλλ. 61Ε')

— ο —

CIH.

Χίλαστε τὴν φιλοσύλῃ μου μὲ τῶς καὶ τὰ πουλιὰ μου
Σὲ κεντηθῆσαι θλιβερὰ καὶ προκοπή, δὲν κἀντι-
Ἐγὼ ἔμαι κἀνὸ τὸ πουλὶ τὸ παρακοιμμένο,
Τὸ που εὐρὺ ἴσκιος κάθεται κλαρέκι καὶ κοιμοῦμαι
Καὶ ὅθ' εἶν' ἀγμέρι κλεφτικὸ πῶς καὶ λημεριάζω.
Σηκίωμαι ἀπὸ ταχὺ τοῦ λίου ἕνα τραγουδι.
Ποῦ εἶθε, μωρὲ κλεφτοπούλα μικρὰ καὶ παιδεμένη,
Ποῦ τρέμουν χῶραις καὶ χωρὰ χῶραις καὶ βιλαίτια,
Ποῦ τρέμα κ' ἕνας ἄγοντας ἀπὸ τῆ Μακρινέσσα,
Ποῦ ἐπῆρτε ἀλλάδους τὰ παιδιὰ καὶ σελάδους τὰς νυφάδας,
Καὶ τοῦ σκοπέστε ἕνα παιδί καὶ ἄλλο παιδί δὲν ἔχει,
Καὶ τοῦ ζητᾷτε ἔσγορὰ κατὸ χιλιάδες γρόσια,
Καὶ αὐτὸς δὲν ἔχει ὁ ἔσμος νὰ ρῶθῃ νὰ τὰ ἐσγοράσῃ
Μὲν περπατεῖ μὲς τὸ ντουσιὰ καὶ περπατεῖ καὶ κλαίει,
Παιδιὰ δὲν κἀμετε καλὰ σ' αὐτὸ τὸ μέγα σπήτι
Σὰς ἐξεδοκιμάζει ὁ Θεὸς καὶ προκοπή δὲν κάνει
Θὰ περπατεῖτε τὰ βουνὰ καὶ ὅλα τὰ ἀγριαδούμα.

CIV.

Μετὰ τὴν καρὰ ἑστὴν Ἑλάτο κάθεται ὁ Καλτσουῆμος,
Μετὰ τὴν Κρουστάλο σὺν πλευρῷ τὴν κοτταμπασοπούλα.
Ὁ Διάκος ἀπ' τὴν μὴ μεριά καὶ ὁ Γούλας ἀπ' τὴν ἄλλη.
Κέρνα, Κρουστάλο, κέρνα μας μ' ἐν ἄσημένιο τάσι
Ὅσο νὰ σκάτῃ ὁ αὐγερινὸς νὰ πάῃ ἢ ποῦλια γεῦμα
Νὰ πᾶν τ' ἀχθόνια σταῖς φωλιᾶς κ' ἢ ὤμοροσις νὰ πλύνουν.
Ἐγὼ κερνάω, Διάκο μου, καὶ γιὼ σὰς τραγουδιάω.
ἔχει τὰ μάτια παρδαλὰ, τὰ φρύδια τῆς γραμμίνα,
Τὸ στόμα τριχιντάουλλο, τὸ πρῶσιπὸ τῆς μήλο
Καὶ τὸ λιγνὸ τῆς τὸ καρμὶ μέσα σὲ περιβόλι.
Διάκο, σοῦ κἀνω ἕνα βιτζά, Διάκο, σὲ προσκυνάω,
Νὰ φιάτῃς σὺ ἕνα χροῖ πικρὸ, φαρμακευμένο,
Νὰ σταίλῃς τοῦ πατέρα μου ν' ἀρῶθῃ νὰ μὲ ἐσγοράτῃ.
Χίλια φλωριά τὴν ἔσγορα καὶ ὀκτώ χιλιάδες γρόσια,
Καὶ σὺρε μὲς τῆ Μπίδες καὶ στοῦ Διδάμι ἐφέντη
Νὰ πάῃ στὸ Βιλιπασῶ νὰ πάῃ στὸ Ηεζύρι,
Γιὰ νὰ μὲς σταίλῃ μπουγιουρτί νὰ γείνω καπατάνιος,
Νὰ περπατήσω ἀρματωλὸς νὰ περπατῶ καὶ κλέφτης
Θέλω μέσ' ἀπ' τὸ Κράβδαρι καὶ ὅλο τὸ Λαϊδερλί.

Καὶ ἔν ὄν θὰ κάψω τὰ χωρὰ ὅλο τὸ βιλαίτι
Θὰ κάμω μάνες δίχως γιουὲ γυναίκες δίχως ἀνδρες
Θὰ κάμω καὶ μὴν παπαδιὰ ἀπὸ τὴν Ναρκοσίνα
Νὰ περπατῇ νὰ κλαίγεται, νὰ περπατῇ νὰ κλαίῃ,
Ὁ Δῆμος πᾶσι τὸ Ζουγὸ καὶ ὁ Διάκος τὸ ποτόσι
Κ' ἐπῆγαν κ' ἀνταμαθῆσαν σὶν ῥάχη ἴστα μπερδούσια.
Ποῦ ναι τὰ κρύα τὰ κερὰ καὶ τὰ παχρὰ κριτρία
ἔχουν μὲ τοὺς κλέφταις μάζωξῃ καὶ τὰ ν' ἐντονωθῶνε
Τὸν Ἀλεξώτη, τὸν περίμανον τὸν Ἀργυροκατσίλια,
Καὶ μὲ τὸν Γούλα τὸν καλὸ τὸ ἄξιον πα' λακάρη.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

— ο —

Ὅσοι τῶν Κυρίων συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι
νὰ ἀνανεώσωσι τὸς συνδρομὰς των, παρακα-
λοῦνται νὰ σταίλωσι τὰ νόματά των εἴτε πρὸς
τὸ ἐν Ἀθήναις γραφεῖον τῆς Πανδώρας, εἴτε
πρὸς τοὺς ἀνταποκριτὰς αὐτῆς πρὸ τῆς 1 τοῦ
προσεχούς Ἀπριλίου, διὰ νὰ μὴ διακοπῇ ἢ ἀ-
ποστολῇ τῶν φυλλαδίων.

Παρακαλοῦνται δὲ καὶ οἱ ἀνταποκριταὶ καὶ
οἱ ταχυδρομικοὶ ἐπιστάται νὰ διαβιβάσωσιν ἐγ-
καίρως τὰ ἀνόματα τῶν συνδρομητῶν εἰς ἡμᾶς.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ.

— ο —

— Ἐν σελίδι 557, στήλῃ ἀριστερᾷ, στίχοις 6,
7 καὶ 8, ἀνιᾶθεν, ἀντὶ α τελευταῖον, κατὰ τοὺς νεω-
τέρους χρόνους, εἰς τὴν βορειανατολικὴν Ἀμερικὴν ἢ
ἀνάγκωθι α τελευταῖον, κατὰ τοὺς νεωτέρους χρό-
νους, εἰς τὴν βορειοδυτικὴν Εὐρώπην καὶ τὴν βορει-
ανατολικὴν Ἀμερικὴν. »

— Ἐν σελίδι 560, στήλῃ δεξιᾷ, στίχοι 33—34
ἀνιᾶθεν, ἀντὶ α θανατηφόρον ἀντιδρασιν ἢ ἀνάγκωθι
α θανατηφόρον ἐπίδρασιν. »

— ο —

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ε' ΤΟΜΟΥ.